

vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp. Om Aldersrentens Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske Anmeldelse til Forsørgelseskommunen.

I det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket Aldersrente er ydet, bliver Regning over Udgifterne herved at tilstille den erstatningspligtige Kommune, for saa vidt denne til den Tid har kunnet udfindes og Udgifterne har kunnet opgøres. Tilsidesættelse af denne Forskrift har overfor vedkommende Kommune Tabet af Fordringen paa Udgifternes Erstatning til Følge.

Saa længe en Person oppebærer Aldersrente, betragtes hans (hendes) selvstændige Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som hvilende.

§ 14.

Hvis en Person mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Aldersrente, eller han (hun) har undladt at give Kommunalbestyrelsen den i § 8, 4de Stykke, ommeldte Meddelelse, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af ham (hende) selv i levende Live eller af Dødsboet, hvorhos den paagældende ifalder Strafansvar efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 15.

De af vedkommende Kommune afholdte Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion opføres under en særskilt Post i Kommunens aarlige Regnskab. Efter at dette paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, bliver en Afskrift af bemeldte Post med tilhørende Bilag at tilstille Stedets Overvrighed, der efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt. I København indsendes Regnskab og Indberetning af Magistraten til Indenrigsministeren.

§ 16.

Af Kommunernes Udgifter til Aldersrente tilskyder Statskassen syv Tolvtedele. De af Kommunerne i Henhold til § 5 og § 13, 2det Stykke, afholdte Udgifter refunderes af Statskassen forskudsvis, saaledes at der den første Maaned i hvert Kvartal ydes ni Tiendedele af den Udgift, Kommunen præsterede for Staten i samme Kvartal i det foregaaende Regnskabsaar. Endelig Afregning finder Sted, naar Regnskabet er indsendt i Henhold til nærværende Lovs § 15.

Ved Finanslovene for Finansaarene 1927—28 og 1928—29 stilles der aarligt et Beløb af 1 000 000 Kr. til Raadighed som Bidrag til Dækning af den Del af Kommunernes i det foregaaende Finansaar afholdte Udgifter til Aldersrente, der ikke refunderes af Statskassen i Henhold til denne Paragrafs 1ste Stykke. Det paagældende Beløb vil være at fordele til Kommuner, hvis Udgifter til Aldersrente maa anses for særlig byrdefulde i Forhold til deres Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, udredet i Finansaaret 1922—23, og efter Regler, der efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 17.

Kommer Overvrigheden ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at Aldersrente er ydet til dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser i øvrigt er tilsidesat, har den at træffe Afgørelse i Sagen. Den af Overvrigheden truffne Afgørelse kan dog indankes for Indenrigsministeren.

Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i Anledning af de dem efter nærværende Lov paahvilende Forpligtelser afgøres af Amtmanden i den Overvrigheds-kreds, hvortil den Kommune hører, mod hvilken Forpligtelsen gøres gældende, og, for saa vidt det er København, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. De af Amtmændene truffne Afgørelser kan indankes for Indenrigsministeren.

§ 18.

Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente ophæves.

§ 19.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil saadant sker, forbliver Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om